

ဘာသာပြန် - Kha Yaung

ငါ့ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်က
မျိုးပြောင်းလိပ်ပြစ်နေတယ်

စာစဉ် - ၅၃

အခန်း 621

အဋ္ဌမမင်းသား အိမ်တော်ကို ဝယ်ယူခြင်း

*

ဂူကျန်ဟောက်က နောင်တရသည့်ဆေးရှိမည် ဆို လျှင် တစ်လုံးကို နှစ်ဘီ
လီယံနဲ့တောင် တွန့်ဆုတ်မ နေဘဲ ဝယ်မိပေလိမ့်မည်။ ယခုမူ သူ့အား ဘ
ထွရီစွ မ်းအင်သုံး ကားနယ်ပယ်ထဲသို့ ဝင်ခွင့်မပြုတော့သ ည်က သူ
အား ဆုံးရှုံးမှုကြီးကြီးမားမားဖြစ်စေခဲ့၏။

"ဟူး နောင်တရတယ်.."

"ငါ အရမ်းနောင်တရတယ်ကွာ.."

ဂူကျန်ဟောက်၏ ရင်ထဲတွင်မူ နောင်တနှင့် ခါးသီးမှု များ အပြည့်ရှိနေပေ
သည်။ သူသည် အချိန်အကြာ ကြီး ထိုနေရာတွင် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေခဲ့၏။

ဂူမိသားစု၏ ရှေ့ရေးသည် အိမ်ခြံမြေဈေးကွက် တစ်ခုတည်းအပေါ် မှီခို
နေရပြီး သူ၏ လုပ်ငန်းစုကို အ ဆင့် တစ်ခုသို့ မြှင့်တင်လိုပါက အခြား
နယ်ပယ်အ သစ်များသို့ ခြေဆန့်ရန်မှတစ်ပါး အခြားရွေးချယ်စ ရာမရှိပေ။

ဘထွရီစွမ်းအင်သစ်သုံး ကားလုပ်ငန်းသည် အလား အလာ
အကောင်းဆုံး အခွင့်အလမ်းဖြစ်သည်မှာ ငြင်းစရာမရှိသော်လည်း ယခုမူ
သူသည် ထိုလုပ်ငန်း အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန် မျှော်လင့်ချက်များမှာ ပြာ ပုံ
ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

မစ္စတာလျူ၏ ပြတ်သားလှသော စကားများက ဂူ ကျန်ဟောက်၏

ရည်မှန်းချက်ကို အမြစ်ကနေ လှန် ပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

"ဝိုး တစ်ဘီလီယံ ဆေးလုံးလား.."

သို့သော် ဂူချီမှာမူ ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ သူသည် လက် ချောင်းအရွယ်အစား ဆေးလုံးလေးကို ကြည့်ကာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေသည်။

"မျှော်လင့်ချက် ရှိပြီ.ငါ့ အဖေ အသက်ရှင်နိုင်တော့မ ယ်ကွ့..ဟားဟား.."

သူက စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် တိုက်တွန်းလိုက်သည်။

"ဒုတိယအစ်ကို..ဆေးရုံကို မြန်မြန်သွားကြရအောင် အကယ်၍သာ အဖေ့ ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့ရင် ဒီဆေး လုံးအတွက် ပေးလိုက်ရတဲ့ တစ်ဘီလီယံဆို တာ တန်လွန်းပါတယ်ဗျာ.."

ဂူကျန့်ဟောက်က သက်ပြင်းရှည်ကြီး လိုက်မိသည် ။ဘထ္တရီ စွမ်းအင် သုံးကား ဈေးကွက်ထဲ ဝင်ရောက် ခွင့်မရတော့သည်မှာ နှမြောစရာကောင်း သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် လုပ်ငန်းကိစ္စကို ခေတ္တဘေးဖယ်ကာ ဆေးရုံသို့ အမြန်ဆုံးသွားရန်သာ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် ဟိုတယ်မှ တန်းစီထွက် ခွာလာခဲ့ပြီး ဆေးရုံ သို့ အပြေးအလွှား ရောက်လာခဲ့ ကြသည်။VIP လူနာဆောင်အတွင်းသို့ ဝင် လိုက်သ ည်နှင့် အခန်းထဲတွင် လူအုပ်စုလိုက် ရှိနေသည်ကို သူတို့ တွေ့ လိုက်ရ၏။

ဂူမိသားစုဝင်များသာမက ပါမောက္ခဝေ ဦးဆောင် သည့် ထိပ်တန်းဆေး ဘက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့ကလည်း လူ နာ၏အခြေအနေကို စိုးရိမ်တကြီး စောင့် ကြည့်နေ ကြသည်။

ဂူညီအစ်ကိုများ ဝင်လာသည်ကို မြင်သောအခါ ပါ မောက္ခဝေက လေးပင်စွာ သက်ပြင်းချလိုက်ရင်း ပြောလိုက်၏။

"ခင်ဗျားတို့ ရောက်လာကြပြီလား...ခဗျားတို့ အဖေ ရဲ့ အခြေအနေက ကျွန်တော် ခန့်မှန်းထားတာထက် အများကြီး ပိုဆိုးနေပြီဗျ.."

ဂူကျန့်ဟောက်၏ ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး အ လောတကြီး မေးလိုက် သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ...ရောဂါ အခြေအနေက ဖောက်ပြန် လာတာလား ပါမောက္ခ.."

ပါမောက္ခက လေသံတိုးတိုးဖြင့် ဖြေကြားသည်။

"ဟုတ်တယ်..လူနာရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် တုံ့ပြန်မှုတွေက ပို ပြီး ယိုယွင်းလာနေပြီ" ထိုစကားကြောင့် ဂူရွမ်းရို့မှာ မျက်ရည်ဝဲလာပြီး ရှိ က်ကြီးတင်ငိုကာ မေးလိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီး... ဒုတိယအစ်ကို... ဆေးလုံးကို ယူလာ နိုင်ခဲ့ကြပြီလား ဟင်.အဟင့်ဟင့်"

ဂူချီက ရှေ့သို့ တိုးလာကာ ပြန်ဖြေလိုက်၏။

"အင်း ငါတို့ ယူလာနိုင်ပြီ..ကဲ အဖေ့ကို မြန်မြန် ဆေး တိုက်လိုက် ရအောင်"

သုံးယောက်သား သူတို့အဖေ ဖြစ်သူ ဂူယန်ရန်ကို ဂ ရတစိုက် ထူ၍ ထိုင် ခိုင်းလိုက်ကြသည်။ထို့နောက် လျှူယောင် ပေးလိုက်သော ဆေးလုံးကို တိုက်ပြီး နောက် လူနာကို အသာအယာ ပြန်လှဲသိပ်လိုက်ကြ ၏။

VIP ခန်းတစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသ ည်။လူအားလုံး၏ ရင် ထဲတွင် တူညီသော ဆုတောင်း သံများသာ ပဲ့တင်ထပ်နေသည်။

'ဘုရားသခင် စောင့်ရှောက်ပါစေ... ဒီဆေးလုံးက တ ကယ်ပဲ ထိရောက်မှု

ရှိပါစေဗျာ.."

အစပိုင်းတွင် မည်သည့်ထူးခြားမှုမျှ ရှိမလာသဖြင့် စိုးရိမ်စိတ်များ မြင့်တက်နေခဲ့သော်လည်း တစ်နာရီ ... နှစ်နာရီခန့် ကြာမြင့်လာသောအခါတွင် မူ ဂူယန်ရ န်သည် အိပ်ချင်လာသည့်ပုံစံ ပြလာပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွား၏။

"ဝိုး ကျွန်တော်တို့ အဖေ အိပ်ပျော်သွားပြီဗျာ."

ထိုအခါမှသာ အခန်းထဲရှိ လူအားလုံး သက်ပြင်းချန် င်ကြသလို တစ်ယောက်ချင်းစီ၏ ရင်ထဲတွင်လည်း ဆုတောင်းသံများဖြင့်သာ ပြည့်နှက်နေ၏။

"ဘုရားသခင်စောင့်ရှောက်ပါစေ..ကျွန်တော့် အဖေ အမြန် ပြန်ကောင်းလာပါစေဗျာ.."

ဂူချီက သတိဝင်လာဟန်ဖြင့် သူ့အစ်ကိုအား လှည့် ပြောလိုက်သည်။

"ဒုတိယအစ်ကို... မစ္စတာလျူရဲ့အကောင့်ထဲကို အ ခုပဲ ငွေလွှဲလိုက်တော့.. ဒီလိုကိစ္စမျိုးက တစ်စက္ကန့် တောင် နှောင့်နှေးလို့မဖြစ်ဘူး.."

ဂူကျန်ဟောက်က ခေါင်းညိတ်ကာ လူနာဆောင်အ ပြင်ဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဖုန်းကိုကောက်ကိုင်ကာ ဘဏ္ဍာရေးဌာနသို့ တိုက် ရိုက်ဆက်သွယ်ပြီး ယွမ်တစ်ဘီလီယံတိတိကို လျှို့ဝှက်စွာ ယောင်၏ ဘဏ်အကောင့်ထဲသို့ ချက်ချင်းလွှဲပေးရန် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ဒုတိယမြောက်နေ့တွင် ဂူယန်ရန်၏ အခြေအနေမှာ သိသိသာသာ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာခဲ့သည်။ တတိယမြောက်နေ့သို့ ရောက်သောအခါတွင်မူ အခြေ အနေမှာ အံ့မခန်းပင်။

သူတို့ အဖေ၏ မျက်နှာတွင် သွေးရောင်လွှမ်း လာရုံ သာ

မက.အစားအသောက်လည်း ပြန်စားနိုင်ပြီး အိပ်ရာပေါ်မှထကာ လမ်းပင် လျှောက်နိုင်နေသည်။

လူနာ၏အခြေအနေကို အနီးကပ်ဆုံး စောင့်ကြည့် နေရသည့် ပါမောက္ခ ဝေ့မှာမူ အံ့အားသင့်လွန်း၍ မျက်လုံးအပြူးသား ဖြစ်နေရ၏။သူသည် တစ်နေ့လျှင် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ရင်း ရေရွတ်နေမိသည်။

"ဘုရားရေ... ဒါက ဘယ်လိုဆေးမျိုးလဲ ဒီလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ကုသနိုင်တာမျိုးကို ငါ့ မျက်စိနဲ့သာ ကိုယ်တိုင်မတွေ့ရရင် ဘယ်လိုမှ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး.. တကယ်ကို အံ့ဩစရာကောင်းစရာ ကောင်းလိုက်တာ ကွာ.."

ဂူကျန်ဟောက်ကလည်း စိတ်လှုပ်ရှားစွာ မေးမြန်းလိုက်၏။

"ပါမောက္ခဝေ့... ကျွန်တော့်အဖေ တကယ်ပဲ သက်သာသွားပြီလား ခင်ဗျာ"

ပါမောက္ခဝေ့က ပြုံးကာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"သိသိသာသာကြီးကို ကောင်းမွန်သွားပါပြီဗျာ.. ဒီ အတိုင်းသာ ဆက်သွားရင် နောက်ထပ် လေးငါးရက်အတွင်းမှာပဲ ခဗျားတို့အဖေ ဆေးရုံက ဆင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်"

"ဟားဟား.. တကယ်လား... ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ .. "

ဂူညီအစ်ကိုသုံးယောက်မှာ အရမ်း ပျော်ရွှင်နေမိသည်။အထူးသဖြင့် ဂူရွမ်းရို့မှာမူ မျက်ရည်များ ထပ် ကျလာ၏။သို့သော်လည်း ယခုကျသော မျက်ရည် များမှာ ယခင်ကကဲ့သို့ ပူဆွေးသောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ဂူချီက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချရင်း စိတ်ရင်းဖြင့် ပြေ ဘလိုက်သည်။

"ဒုတိယအစ်ကို... ဒီဆေးလုံးအတွက် ကျွန်တော်တို့ ငွေများ
စွာ..အကုန်အကျခံခဲ့ရတာ မှန်ပေမဲ့.မစ္စတာ လျူကိုတော့ တကယ်ပဲ
ကျေးဇူးတင်ရမယ်.. သူ့သာဆေးလုံးကို မရောင်းပေးရင် ကျွန်တော်တို့ အ
ဖေ ဒီလိုပြန်ကျန်းမာလာဖို့ မလွယ်ဘူး.."

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ရက်အတွင်း ဂူကျန်ဟောက်သည်လည်း ထိုကိစ္စကို
အကြိမ်ကြိမ် စဉ်းစားခဲ့၏။သူသည် စိတ်ထဲမှ လျူယောင်ကို
လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျေးဇူး တင်ရင်း သဘောတူကာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"အစ်ကိုပြောတာ မှန်တယ်... အဖေ ဆေးရုံကဆင်း တာနဲ့ ကျွန်တော်တို့
ညီအစ်ကိုတွေ ဟွာဟိုင်းမြို့ကို ကိုယ်တိုင်သွားပြီး မစ္စတာလျူကို လူ
ကိုယ်တိုင် ကျေးဇူးတင်စကား သွားပြောကြရအောင်.."

ဂူချီကလည်း ခေါင်းညိတ်ပြကာ ထောက်ခံလိုက်၏။

"ကောင်းပြီ... အတူတူသွားကြတာပေါ့"

.....

ဂိုဂူကမ္ဘာတွင်မူ...

ဂူရွမ်းသည် ဧည့်ခန်း၌ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ရင်း ၊ လက်ဖက်ရည်
သောက်နေသည်။ထိုစဉ်မှာပင် လက်အောက်ငယ်သားတစ်ဦးက အခန်းထဲ
သို့ ဝင်လာ ကာ အရိုအသေပေးရင်း သတင်းပို့လိုက်၏။

"အကြီးအကဲ... အိမ်တော်ကို ရွေးချယ်ပြီးပါပြီ.. မြို့ ရဲ့ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ
ရှိတဲ့ အဋ္ဌမမင်းသားရဲ့ အိမ် တော်ပါ..မင်းသားက အခု ရောင်းချဖို့
စိတ်ဝင်စား နေတာမို့ ကျွန်တော်တို့ ဝယ်ယူလို့ရနိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ.."

ဂူရွမ်းသည်လည်း ထိုအိမ်တော်အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိထားခဲ့

သည်။

၎င်းသည် ဟိုင်ကျိုးမြို့တစ်မြို့လုံးတွင် အကြီးဆုံး၊ အခမ်းနားဆုံးနှင့် အဆင့်အတန်းအမြင့်မားဆုံး အိမ်တော်ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုအိမ်တော်ကို လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ကပင် ဆောက်လုပ်ခဲ့သော်လည်း အဋ္ဌမမင်းသားက မြို့တော်တွင်သာ အခြေချနေထိုင်ပြီး ဟိုင်ကျိုးသို့ ပြန်လာခြင်းမရှိသဖြင့် အိမ်တော်ကြီးမှာ အမြဲတမ်း လစ်လပ်နေ၏။

သို့သော်လည်း အစေခံများက အမြဲမပြတ် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကာ စောင့်ရှောက်ထားသဖြင့် အိမ်တော်မှာ ယနေ့တိုင် သစ်လွင်တောက်ပနေဆဲပင်။

ဂူရွှမ်းက ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ကောင်းတယ်... ဒါက တကယ်ကို ရှားပါးတဲ့ အခွင့်အရေးပဲ.ငွေတယ်လောက်ပဲ ကုန်ပါစေ.. ဒီအိမ်တော်ကို ငါ မရရအောင် ဝယ်ရမယ်.."

လက်အောက်ငယ်သားဖြစ်သူက ဂူရွှမ်းကို စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် သတိပေးစကားဆိုလာသည်။

"အကြီးအကဲ... ဒီအိမ်တော်ကို မျက်စိကျနေတဲ့ လူတွေ အများကြီးရှိနေပါတယ်ခင်ဗျာ.အဓိကကတော့ ရှဲ့မိသားစုနဲ့ မြို့စားမင်းကျားတို့က အပိုင်ဝယ်ယူဖို့ ပြင်ဆင်နေကြတာပါ.."

ဟိုင်ကျိုးမြို့တစ်ခုလုံးတွင် အကောင်းဆုံးနှင့် အခမ်းနားဆုံးအိမ်တော်ဖြစ်သည့်အပြင် အဋ္ဌမမင်းသားကိုယ်တိုင်က ရောင်းချမည်ဟု သတင်းထွက်လာခြင်းကြောင့် ဝယ်လိုအား မြင့်တက်နေသည်မှာ မဆန်ပေ။

ပူရွှမ်းက လက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ရင်း ပြတ်ပြတ် သားသားသား အမိန့် ပေးလိုက်သည်။

"လာ..သွားကြမယ်...ငါတို့ အခုချက်ချင်းသွားမှဖြစ် မယ်..တခြားလူတွေ လက်ဦးမသွားခင် ငါတို့အရင် ရောက်ဖို့လိုတယ်.."

မကြာမီမှာပင် ပူရွှမ်းနှင့် သူ၏လူယုံများသည် အား ကောင်းသန်မာသော မျိုးကောင်းမြင်းများကို စီး၍ မိနစ် ၂၀ ခန့်အကြာတွင်မူ အိမ်တော်ကြီးရှေ့ သို့ ရေ ဘက်လာခဲ့သည်။

ထိုအိမ်တော်ကြီး၏ ဂိတ်တံခါးမကြီးကို ပုံမှန်အား ဖြင့် ပိတ်ထားလေ့ရှိပြီး ဘေးဘက်ရှိ တံခါးငယ်လေး ဝှေ့ကိုသာ အသုံးပြုကြသော်လည်း ယနေ့တွင်မူ ထူး ခြားနေ၏။အိမ်တော်၏ ဂိတ်တံခါးမကြီးကိုလည်း ဟောင်းလောင်းဖွင့် ထားကာ အဝင်ဝတွင် လူနှစ်ဦး က အသင့်စောင့်ကြိုနေသည်။

ပူရွှမ်းက သူ၏ အထောက်အထားကို အသိပေးပြော ဘာ ကြားပြီးနောက် အိမ်တော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် လာခဲ့၏။ဤသည်မှာ အိမ်တော်ထဲသို့ သူ ပထမဆုံး အကြိမ် ဝင်ရောက်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်ပြီး မြင်တွေ့ရသမျှ တိုင်းကို ကြည့်ကာ တစ်ခေါင်းညိတ်ညိတ်နှင့် ကျေနပ်နေမိသည်။

"အဋ္ဌမမင်းသားရဲ့ အိမ်တော်ကတော့ တကယ်ကို လက်ဖျားခါလောက်ပါ ပေတယ်ကွာ.."

အိမ်တော်၏ ဗိသုကာလက်ရာနှင့် ခမ်းနားမှု အဆင့် အတန်းမှာ သူတို့ ပူ မိသားစု၏ စံအိမ်ထက်ပင် အနည်းဆုံး တစ်ဆင့်မက သာလွန်နေသည်ကို တွေ့ရှိလို က်ရသဖြင့် ပူရွှမ်းတစ်ယောက် ဝယ်ယူရန်မှာ ပိုမိုစိတ်အား ထက်သန်နေ၏။

"ဟုတ်တယ်... ဒါမျိုးမှ တကယ့်အိမ်တော်ကောင်းပဲ ကွ.."

ဂူရွမ်းတစ်ယောက် စိတ်ထဲမှ ကျေနပ်စွာ ရေရွတ်မိ သည်။ထိုမျှ ခမ်းနား သည့် အိမ်တော်မျိုးကို မည်မျှ ပင် ငွေကုန်ကြေးကျများပါစေ ဝယ်ယူရမည် ဟု သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ထိုအိမ်ကို မြင်လျှင် သခင်လေး ဝေးလှူ သဘောကျမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ပေ။

လှူယောင်က သူ့ကို ဟိုင်ကျိုးမြို့တွင် အိမ်ရှာရန် တာဝန်ပေးခဲ့သည်ကို ဂူ ရွမ်းက စိတ်ထဲ၌ အမြဲမှတ် ထားခဲ့သည်။

ပြီးခဲ့သည့်ရက်များအတွင်း အိမ်အတော်များများကို သူ လိုက်လံကြည့်ရှုခဲ့ သော်လည်း အားလုံးက သခင် လေးလှူနှင့် မထိုက်တန်အောင် နိမ့်ကျလွန်း သည် ဟု သူ ခံစားခဲ့ရသည်။သို့သော်လည်း ယနေ့မူ ထိုသို့ မဟုတ်တော့ဘဲ ရောက်ရောက်ချင်းမှာပင် ဤအိမ် တော်ကို မရရအောင် ဝယ်ယူရန် သူ အခိုင်အမာ ဆုံး ဖြတ်လိုက်၏။

ဂူရွမ်းတစ်ယောက် ဧည့်ခံခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လိုက် သည်နှင့် လူအတော် များများ ရှိနေသည်ကို မြင်လို က်ရကာ သူ အံ့အားသင့်သွားသည်။ အချိန်ကိုက် တိုက်ဆိုင်လှချေလားဟုလည်း သူ တွေးမိလိုက်၏။

ရောက်နေသူများမှာ ဤအိမ်တော်ကို မျက်စိ ကျနေ သည့် အသိုင်းအဝိုင်း မှ လူကုံထံများပင် ဖြစ်ကြသ ည်။

ထိုနေရာတွင် ရှဲ့မိသားစု၏ အကြီးအကဲ ရှဲ့ယွမ်၊ဟိုင် ကျိုးမြို့စားကျားချိန် ဝမ် နှင့် မြို့ပေါ်မှ အခြားထင်ရှား သော လူအချို့ကိုလည်း သူ တွေ့လိုက် ရ၏။ ထိုသူတို့သည် ရှဲ့ယွမ်နှင့် ကျားချိန်ဝမ်တို့လောက် အင်အားမကြီးမား သော်လည်း ဤအိမ်တော်ကို ဝယ် ယူနိုင်စွမ်းရှိသည့် ငွေကြေးနေ ကြွယ်ဝ

သူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ထိုလူများကြားတွင် အထင်ရှားဆုံးမှာ အဋ္ဌမမင်းသား၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူ ဂျီလဲ့ရှန်းပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် မင်းသား၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် မြို့တော်မှ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်၏။

ဂျီလဲ့ရှန်းသည် ယခင်က အိမ်တော်ဆောက်လုပ်စဉ် ကာလများကလည်း ဟိုင်ကျိုးသို့ မကြာခဏ ရောက်လာလေ့ရှိသဖြင့် ဝူရွှမ်းနှင့်လည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုရှိသည်။

ဝူရွှမ်း ဝင်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဂျီလဲ့ရှန်း၏ မျက်လုံးများမှာ အရောင်တောက်သွားသော်လည်း ကျန်ဝယ်ယူမည့်သူများ၏ ရင်ထဲတွင်မူ စိုးရိမ်စိတ်များ အသီးသီး ဝင်လာကြ၏။

"ဟူး ငါတို့တော့ နောက်ထပ် ပြိုင်ဘက်ကြီးတစ်ယောက် ထပ်တိုးလာပြန်ပြီကွာ.."

***